

Die Emmausjünger

Lukas 24

13 Und siehe, zwei von ihnen gingen an demselben Tage in ein Dorf, das war von Jerusalem etwa sechzig Stadien entfernt; dessen Name ist Emmaus.

14 Und sie redeten miteinander von allen diesen Geschichten. 15 Und es geschah, als sie so redeten und einander fragten, da nahte sich Jesus selbst und ging mit ihnen.

16 Aber ihre Augen wurden gehalten, dass sie ihn nicht erkannten.

17 Er sprach aber zu ihnen: Was sind das für Dinge, die ihr miteinander verhandelt unterwegs? Da blieben sie traurig stehen.

18 Und der eine, mit Namen Kleopas, antwortete und sprach zu ihm: Bist du der Einzige unter den Fremden in Jerusalem, der nicht weiß, was in diesen Tagen dort geschehen ist?

Ісус з'являється Своїм учням по воскресінні

Лука 24

13 Двоє з них ішли того дня до села, віддаленого на шістдесят стадій від Єрусалима, яке називалося Емаус;

14 вони говорили між собою про все, що відбулося.

15 І сталося, коли вони розмовляли й обмірковували, Сам Ісус, наблизившись, пішов разом з ними,

16 та очі їхні були стримані, щоби Його не впізнали.

17 Тож Він запитав їх: Що це за справа, над якою міркуєте між собою, ідучи? І чого ви сумні?

18 У відповідь один, на ім'я Клеопа, сказав Йому: Ти хіба єдиний чужинець у Єрусалимі, Який не знає того, що сталося в ньому цими днями?

19 Und er sprach zu ihnen: Was denn? Sie aber sprachen zu ihm: Das mit Jesus von Nazareth, der ein Prophet war, mächtig in Tat und Wort vor Gott und allem Volk; 20 wie ihn unsere Hohenpriester und Oberen zur Todesstrafe überantwortet und gekreuzigt haben.

21 Wir aber hofften, er sei es, der Israel erlösen werde. Und über das alles ist heute der dritte Tag, dass dies geschehen ist.

22 Auch haben uns erschreckt einige Frauen aus unserer Mitte, die sind früh bei dem Grab gewesen,

23 haben seinen Leib nicht gefunden, kommen und sagen, sie haben eine Erscheinung von Engeln gesehen, die sagen, er lebe.

---

19 І запитав їх: Що саме? А вони розповіли Йому про Ісуса Назарянина, Мужа Пророка, сильного ділом і словом перед Богом і перед усім народом; 20 як видали Його первосвященики й наші старші на смертний присуд і розіп'яли Його.

21 А ми сподівалися, що Він Той, Хто має визволити Ізраїля. І до того ж, оце третій день, відколи те сталося.

22 Та деякі наші жінки здивували нас: побувавши рано в гробниці

23 й не знайшовши Його тіла, вони прийшли й розповіли, що бачили появу ангелів, які сповістили, що Він живий.

24 Und einige von denen, die mit uns waren, gingen hin zum Grab und fanden's so, wie die Frauen sagten; aber ihn sahen sie nicht.

25 Und er sprach zu ihnen: O ihr Toren, zu trägen Herzens, all dem zu glauben, was die Propheten geredet haben!

26 Musste nicht der Christus dies erleiden und in seine Herrlichkeit eingehen?

27 Und er fing an bei Mose und allen Propheten und legte ihnen aus, was in allen Schriften von ihm gesagt war.

28 Und sie kamen nahe an das Dorf, wo sie hingingen. Und er stellte sich, als wollte er weitergehen.

29 Und sie nötigten ihn und sprachen: Bleibe bei uns; denn es will Abend werden, und der Tag hat sich geneigt. Und er ging hinein, bei ihnen zu bleiben.

---

24 Тоді пішли деякі з нас до гробу — і знайшли все, як говорили жінки; Самого ж Ісуса не побачили!

25 Тоді Ісус сказав їм: О нерозумні й повільні серцем, аби вірити в усе, що говорили пророки!

26 Хіба не треба було Христові постраждати й увійти у Свою славу?

27 І, почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм з усього Писання те, що стосувалося Його.

28 І вони наблизилися до села, до якого йшли. А Він удавав, що йде далі.

29 Та вони просили Його, кажучи: Залишайся з нами, бо вечоріє, вже день закінчується! І Він увійшов, щоби залишитися з ними.

30 Und es geschah, als er mit ihnen zu Tisch saß, nahm er das Brot, dankte, brach's und gab's ihnen.

31 Da wurden ihre Augen geöffnet, und sie erkannten ihn. Und er verschwand vor ihnen.

32 Und sie sprachen untereinander: Brannte nicht unser Herz in uns, da er mit uns redete auf dem Wege und uns die Schrift öffnete?

33 Und sie standen auf zu derselben Stunde, kehrten zurück nach Jerusalem und fanden die Elf versammelt und die bei ihnen waren;

34 die sprachen: Der Herr ist wahrhaftig auferstanden und dem Simon erschienen.

35 Und sie erzählten ihnen, was auf dem Wege geschehen war und wie er von ihnen erkannt wurde, da er das Brot brach.

---

30 І сталося, як сів Він за столом з ними, то, взявши хліб, поблагословив і, переломивши, давав їм;

31 тут і відкрилися їхні очі, і вони впізнали Його. Та Він став невидимий для них.

32 І сказали вони один одному: Хіба не палало наше серце, коли Він говорив нам у дорозі та пояснював нам Писання?

33 Уставши, тієї ж години вони повернулися до Єрусалима та знайшли зібраних одинадцятьох і тих, які були з ними;

34 вони говорили, що справді Господь воскрес і з'явився Симонові.

35 А ці розповіли про те, що сталося в дорозі, та як Він відкрився їм під час ламання хліба.

Jesu Erscheinung vor den Jüngern

36 Als sie aber davon redeten, trat er selbst mitten unter sie und sprach zu ihnen: Friede sei mit euch!

37 Sie erschrakten aber und fürchteten sich und meinten, sie sähen einen Geist.

38 Und er sprach zu ihnen: Was seid ihr so erschrocken, und warum kommen solche Gedanken in euer Herz?

39 Seht meine Hände und meine Füße, ich bin's selber. Fasst mich an und seht; denn ein Geist hat nicht Fleisch und Knochen, wie ihr seht, dass ich sie habe.

40 Und als er das gesagt hatte, zeigte er ihnen seine Hände und Füße.

41 Da sie es aber noch nicht glauben konnten vor Freude und sich verwunderten, sprach er zu ihnen: Habt ihr hier etwas zu essen?

42 Und sie legten ihm ein Stück gebratenen Fisch vor.

43 Und er nahm's und aß vor ihnen.

---

36 Коли вони говорили про це, Сам [Ісус] став посеред них і сказав їм: Мир вам!

37 Та злякавшись, охоплені жахом, вони думали, що бачать духа.

38 А Він сказав їм: Чому ви стурбовані, чому такі думки входять до ваших сердець?

39 Гляньте на Мої руки, на Мої ноги! Це ж Я Сам! Доторкніться до Мене — подивіться, що дух тіла й костей не має, а Я, як бачите, їх маю!

40 Сказавши це, Він показав їм руки та ноги.

41 А як вони ще дивувалися і не вірили з радості, Він сказав їм: Чи маєте тут щось із їжі?

42 Вони дали Йому частину печеної риби [і бджолиного меду].

43 Тож, взявши, Він їв перед ними.